

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 8Pc/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1722200318
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Ocelková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2024:1722200318.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Ocelkovou, v právnej veci osoby povinnej platiť výživné, navrhovateľ: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, proti oprávnenej z vyživovacej povinnosti: D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, E., zastúpená JUDr. Vladimír Haládik, advokát, so sídlom Clementisove Sady 1616, Galanta, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa A. B., narodeného XX.XX.XXXX voči osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti D. A., narodenej XX.XX.XXXX, ktorá bola stanovená Rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 9P/99/2013 zo dňa 22.10.2014 s účinnosťou od 01.06.2023.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.02.2022 sa navrhovateľ ako osoba povinná platiť výživné domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči oprávnenej určenej rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 9P/99/2013 zo dňa 22. 10.2014 s účinnosťou od 25.09.2021. Druhým výrokom sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal oprávnenú vrátiť navrhovateľovi zaplatené výživné za obdobie od 25.09.2021 do 31.01.2022 v sume 588,- eur, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ žiadal priznať voči oprávnenej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že nakoľko sa oprávnená aj po dosiahnutí plnoletosti trvalo pripravovala na svoje budúce povolanie štúdiom na vysokej škole, bol daný dôvod na trvanie jeho vyživovacej povinnosti. Donedávna oprávnená podľa jeho dostupných informácií študovala na lekárskej fakulte Slovenskej zdravotníckej univerzity v Bratislave. Nakoľko oprávnená s ním fakticky vôbec nekomunikuje, nestretáva sa s ním a nereaguje na jeho správy, o jej štúdiu a jeho priebehu nemal prakticky žiadne informácie. Potvrdením zo dňa 02.02.2022 mu Slovenská zdravotnícka univerzita, lekárska fakulta uviedla, že oprávnená skončila štúdium na SZU v Bratislave v akademickom roku 2021/2022 v treťom ročníku štúdia dňa 24.09.2021. Oprávnená teda ukončila štúdium na vysokej škole, t.j. ukončila trvalú prípravu na budúce povolanie, a to ku dňu 24.09.2021.

2. Oprávnená vo vyjadrení zo dňa 17.03.2022 k návrhu o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu uviedla, že s návrhom na zrušenie výživného nesúhlasí, nakoľko sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa a nové skutočnosti neuvedené v návrhu. Dňa 25.09.2021 bola žalovaná zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR Pezinok. Nakoľko nemala nárok na žiadnu sociálnu dávku, alebo podporu od tej doby až doteraz je bez akéhokoľvek príjmu, odkázaná na finančnú pomoc svojej matky, ktorá jej poskytuje bývanie, stravu, ktorá jej platí všetky náklady. Po zlepšení zdravotného

stavu podala oprávnená prihlášku na vysokoškolské denné štúdium na akademický rok 2022/2023 na Lekársku fakultu Slovenskej zdravotníckej univerzity v Bratislave.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 18.05.2022 č.k. 8Pc/6/2022- 52, ktorým zamietol návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k oprávnenej, zamietol návrh navrhovateľa na vrátenie zaplateného výživného za obdobie od 25.09.2021 do 31.01.2022, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Proti predmetnému rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 28.09.2023,č.k. 12CoP/19/2023, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Súd prvej inštancie podľa usmernenia odvolacieho súdu vykonal dokazovanie a vo veci nariadil pojednávanie.

5. Súd vo veci vykonal výsluch navrhovateľa, právneho zástupcu oprávnenej, oboznámením sa s listinnými dôkazmi: rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 9P/99/2013, potvrdenie Slovenskej zdravotnej univerzity zo dňa 07.06.2023, oznámenie o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie a zistil skutkový stav:

6. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 9P/99/2013-75 zo dňa 22.10.2014 bol navrhovateľ výrokom I. zaviazaný prispievať na výživu oprávnenej z výživného sumou 140 eur mesačne, počnúc dňom 01.12.2013.

7. Z potvrdenia Slovenskej zdravotníckej univerzity zo dňa 07.06.2023 vyplýva, že oprávnená dňom 01.06.2023 prestáva byť študentom.

8. Z oznámenie o zaradenie občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok vyplýva, že oprávnenú zaradili do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 01.06.2023.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd vec právne posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení:

Podľa § 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „ZoR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 2 ods.1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Vyživovacia povinnosť rodičov vo vzťahu k deťom vzniká narodením dieťaťa a jej zánik je spojený s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, teda z vlastných zdrojov uspokojovať svoje životné náklady. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom tak trvá dovtedy, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť a uspokojovať svoje potreby. Rozhodujúcimi kritériami na posúdenie toho, či je dieťa schopné samo sa živiť, sú napr. zdravotný stav dieťaťa, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu a podobne. V zásade možno povedať, že dieťa je schopné samo sa živiť vtedy, ak je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. Vtedy vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom zaniká. Táto schopnosť najčastejšie priamo súvisí so schopnosťou dieťaťa získať prácu a tým aj základný zdroj príjmov potrebných na zabezpečenie životných potrieb a nadväzuje na predchádzajúcu prípravu, ktorou je štúdium. Vyživovacia povinnosť teda zaniká spravidla riadnym ukončením štúdia, avšak existujú výnimky, kedy zanikne skôr alebo neskôr.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že oprávnená z vyživovacej povinnosti ukončila dňom 01.06.2023 vysokoškolské štúdium Slovenskej zdravotníckej univerzity v Bratislave a získala

kvalifikáciu, ktorá jej umožňuje zamestnať sa a vlastnou prácou tak dosahovať príjem na zabezpečenie svojich potrieb.

12. Navrhovateľ návrhom žiadal vrátiť od oprávnenej zaplatené výživné za obdobie od 25.09.2021 do 31.01.2022 v sume 588,- eur, súd návrh zamietol, nakoľko k zrušeniu vyživovacej povinnosti navrhovateľa došlo s účinnosťou od 01.06.2023, a preto oprávnená nie je povinná vyplatené výživné za uplynulý čas vrátiť.

13. Súd rozsudok bližšie neodôvodňoval, a to s poukazom na § 221 písm.a) CSP, v zmysle ktorého písomné vyhotovenie rozsudku nemusí obsahovať odôvodnenie, ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých strán alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania.

14. Podľa § 52 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

16. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže zároveň nezistil okolnosti odôvodňujúce spravodlivé priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov. V konaniach, na ktoré sa vzťahuje Civilný mimosporový poriadok, musí existovať taká okolnosť prípadu, vzhľadom ku ktorej je spravodlivé priznať trovy a touto okolnosťou nemôže byť sám o sebe len úspech v konaní. Z dôvodu absencie takej okolnosti, ktorá by spravodlivo odôvodňovala priznať trovy konania účastníkovi, proti ktorému návrh smeruje je potrebné aplikovať na rozhodnutie o trovách ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné, pretože účastníci, ktorí odvolanie podať mohli, sa tohto práva vzdali po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku a náležitostiach odvolania.